

Men det har jag kvar

av Micael Nilsson

Du kan döma mig hårt.
Du kan svärta mitt rykte.
Du kan kalla mig dum,
om det var vad du tyckte.

Du kan plundra mitt hus.
Du kan ta mina pengar
så jag fattig får bli
en av samhällets drängar.

Men det har jag kvar,
att Gud är min Far.

Jag kan tycka som du
att jag kommer till korta;
att så lite blir kvar
när all yta är borta.

Jag kan tvivla ibland.
Jag kan snubbla och falla.
Jag kan handla i synd,
och min kärlek kan kallna.

Men det har jag kvar,
att Gud är min Far.

Det kan hända ibland
mitt i livet, längst vägen,
att jag faller i gråt,
utan att bli förlägen.

När jag inser min synd
utan att få upp garden
är mitt livs enda hopp
att min Mästare bar den!

Så det har jag kvar,
att Gud är min Far.

Du kan håna min tro.
Du kan säga jag drömmar.
Du kan använda våld.
Du kan hoppas jag glömmar.

Du kan släcka mitt liv.
Du kan skända mitt minne.
Men att ta mig från Gud...
Nej, så stor är du inte.

För det har jag kvar.
Att Gud är min Far